

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת ויצא SHABBOS PARSHAS VAYAITZAY

ט' כסלו תשנ"ט NOVEMBER 28, 1998

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 4: 12	שקיעה/יום השבת - 4: 29
זמן קריאת שמע/מ"א - 8: 45	צאת הכוכבים/מעריב - 5: 19
זמן קריאת שמע/גר"א - 9: 21	לשיטת רבינו תם - 5: 41

מדעת עליון

ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש וכו' (כח-יא)

שנינו במסכת ברכות (כ"ו:) רבי יוסי ברבי חנינא אמר תפילות אבות תקנום. אברהם תיקן תפילת שחרית שנא' "וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה' " (יט-כז), ואין עמידה אלא תפילה שא' "ויעמוד פינחס ויפלל" (תהילים קו-ל). יצחק תיקן תפילת מנחה שנא' "ויצא יצחק לשווח בשדה לפנות ערב" (כד-טג), ואין שיחה אלא תפילה שנא' "תפילה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפוך שיחו" (תהילים קב-א). יעקב תיקן תפילת ערבית שנא' "ויפגע במקום וילן שם", ואין פגיעה אלא תפילה שנא' "אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רינה ותפילה ואל תפגע ביי" (ירמיה ז-יז).

החכם הספרדי ר' יצחק אבוהב זצ"ל בעל מנורת המאור מעיר בענין זה: צא וראה שהאות השנייה בשמותיהם של שלושת האבות מרמזת על התפילה המיוחדת לכל אחד מהם. האות ה' בשם אברהם היא ב - רמז לתפילת בוקר, דהיינו שחרית. האות ה' בשם יצחק היא צ - רמז לתפילת צהרים, דהיינו מנחה. והאות ה' בשם יעקב היא ע - רמז לתפילת ערבית. והוסיפו על כך, שגם בקריאת שמע מצינו רמז שצריכים להתפלל בכל יום שחרית, מנחה, ערבית (ר"ת של שלש התפילות מצטרפים למלה "שמע").

ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלקים אנכי וכו' (ל-ב)

פעם בהתוועדות של חסידים, אמר בעל חידושי הרי"ם, ר' יצחק מאיר

into the hands of Esav and she cried. For everyone was saying, "Two sons to Rivkah and two daughters to Lavan - the older to the older and the younger to the younger."

Why did Leah care what everyone was saying? Traditionally, a bride is consulted as to her wishes and had Leah refused to marry Esav, undoubtedly she would not have been forced to have him against her will! And why does the Torah deem it necessary to inform us that Leah's eyes were weak from crying?

We understand from these words in the Torah, cites the **Kutzker Rov, R' Menachem Mendel ZT"L**, that we are not permitted to wave aside what the world says. If a rumor is spread or news is mentioned in the street, we must carefully consider and occasionally fear what others say. For a person's future and reputation has much to do with what people will say about him, and this is not to be taken lightly.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

If a valuable item (e.g. a decorative buckle) becomes unfit to serve the garment to which it is attached, one may definitely not wear the garment outdoors, if he intends to repair the item, for a valuable article cannot be considered subordinate (טפל) to the garment. Thus, if a decorative shoe-buckle or belt-buckle breaks and one intends to repair it, one may not wear the shoe or belt outdoors. However, if one makes up his mind that he will not repair it after Shabbos, it is then considered subordinate to the garment and it may be worn outside.

There is a question regarding the status of torn belt loops and coat loops. If a loop tears, it is no longer a functional part of the garment and it is unclear whether one may wear the garment outdoors with the remnant of the loop attached. Most Poskim hold that a loop is considered a non-valuable item and is subordinate to the garment, even if one plans to repair it after Shabbos. However, some hold that if one plans to repair the loop, this intention lends importance to it's remnant and it cannot be considered טפל לבגד. If possible, one should not wear the garment unless he doesn't plan to repair it, but בדיעבד one can rely on the majority פסק.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

home, he couldn't bring himself to commit this murderous act. However, he still had the commandment of his father, so Yaakov told him, 'Take all of my possessions, for **עני חשוב כמת** - a poor person is considered dead.'

"The question arises, though, why didn't Yaakov just explain to Eliphaz that his father's מצוה was outrageous - that nothing could warrant a person to execute another, for any reason whatsoever? The answer is that Yaakov realized how important the Mitzvah of **אב כיבוד** was to his nephew and he thought to himself, 'It's better that he takes all that I've got, than to prevent him from doing the one Mitzvah that he strives to accomplish with all his heart and soul!'

Reb Shmuel Salant looked at his guest and proclaimed, "Why can't you be like our forefather Yaakov? Your wayward son still has an attachment to keeping the Mitzvah of **אב כיבוד** - don't try to prevent him from doing so. Use the money that he sent you and don't worry!"

TORAH GEMS

וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי (כח-טז)

Yaakov Avinu awoke from his slumber and realized that he should not have slept in that particular spot for it was a holy place - Rashi.

We see a remarkable lesson in Mussar from Yaakov, writes **R' Nosson Tzvi Finkel ZT"L** the **Alter of Slabodka**. The Ribono Shel Olam contrived to have the ground leap before Yaakov so that he would sleep in this holy place. The sun set prematurely and he saw this magnificent dream. The entire earth folded under him and he was promised *The land that you lie on I will give to your seed and they will be as the dust of the earth*. With all the importance and value of this slumber, still, when Yaakov awoke and realized that this was **"בית אלקים וזה שער השמים"** - *The house of Hashem and this is the gate of Heaven*, he was devastated at having slept while in such a holy place, thinking that this was impolite. He was willing to forego all the prophecies so long as he showed no disrespect. **"ידרך ארץ קדמה לתורה"** - Respect precedes Torah.

ועיני לאה רכות וכו' (כט-יז)

The Gemara in Baba Basra explains that Leah thought she would fall

זצ"ל מגור שמכל שלשת האבות הקדושים, לא מצינו תגובה ושום רמז של כעס וזעם, אך ורק אצל יעקב אבינו עליו השלום, ככתוב **"ויוחר אף יעקב ברחל"**, וכן נאמר להלן **"ויוחר ליעקב וירב בלבן וכו' "** (לא-לו). ולמה דוק אצל יעקב אבינו מצינו ענין זה ולא בשאר האבות?

וביאר האדמו"ר מגור שזאת על שום שיעקב אבינו היה אפוף כולו במידת האמת כדכתי' **"יתתן אמת ליעקב"** (מיכה ז-כ), ואיש אמת אינו מסוגל להתהלך בעולם הזה באדישות ובשלווה פנימית, וכתוצאה מכך, אינו יכול לשלוט תמיד ברוחו הסוערת ולמנוע עצמו מגילויי רוגז וכעס.

וסיים החידושי הרי"ם שבאמת מורינו הקדוש ר' **מנדלי מקוצק זצ"ל** אף הוא היה דבוק במידת האמת בלא שום פשרה, וכתוצאה מכך, היה נראה הוא בעיני הבריות כקפדן גדול וכאיש שהיה נוח לכעוס. אולם, מתי לכעוס ואיך לכעוס באמת - אף זאת אפשר היה ללמוד במחיצתו של מורינו ורבינו האדמו"ר מקוצק.

מעשה אבות....סימן לבנים

An elderly gentleman once made the long and arduous trip to Yerushalayim to visit with the Rov of the city, **R' Shmuel Salant ZT"L**. He had a question to ask: "I have only one son who lives far away - overseas, but recently I received from him a sizeable amount of money that would allow me to live out my remaining years in relative comfort and relaxation. My problem is, though, that I have come to know - and it has brought me untold distress - that my son has abandoned his religious responsibilities and is not a **שומר שבת** anymore. I do not feel comfortable accepting this money which I do not know from where and when it has come, and I feel I must return it."

Reb Shmuel thought for a moment and then said, "Let me tell you a *shtikel Torah* and maybe it will help you make up your mind. In this week's Parshah it says **"ויושא את קולו ויבך"** - *And Yaakov raised up his voice and cried*. The Midrash tells us that the reason why he cried when he came to Charan was because he felt bad that he was unable to bring any gifts of jewelry to Rochel, like Eliezer did when he encountered Rivkah. Eliphaz, the son of Esav, was commanded by his father to chase after Yaakov and kill him, but because he was brought up in Yitzchok's